אוצר מדרשים — מדרש הגלוי

מדרש הגלוי: הובא בס' צרור המור עה"ת שחבר ר' אברהם סבע, בפ' ויצא (בראשית ל':ט"ז) על הפסוק וישכב עמה בלילה ההוא, וז"ל: ובמדרש הגלוי ראובן יצא לרעות חמורו של אביו וקשרו בשרש אחד של דודאים והלך לו, וכשחזר מצא החמור מת מפני שעקר שרש הדודאים, שהעוקרם מת, ולקח הדודאים והביאם לאמו, וזהו יששכר חמור גרם (בראשית מ"ט:י"ד) עכ"ל. ר"ל שגרם לו ליששכר, שלידתו היתה בסיבת הדודאים שעקר החמור. (ע"ע דודאים באוצר ישראל).

גם מביאו בס' שמות וז"ל: ובמדרש הגלוי, לכן נתאחר משה לילך אל פרעה וכו' לפי שמשה אמר לא איש דברים אנכי, איני רואה בכאן אלא דברים, לך אל פרעה ואמרת אליו, ואני יודע כי בדברים לא יוסר עבד, וזה האיש שאני שלוח אליו הוא עבד ממשפחת עבדים שנאמר ובני חם כוש ומצרים וגו', ומה צריך לאיש הזה מקל להכות על קדקדו שנאמר שוט לסוס ומתג לחמור, והמצריים נקראים כן שנאמר אשר בשר חמורים בשרם וזרמת סוסים זרמתם, וכשראה הקב"ה דבריו, אמר יפה דברת וכן אני רוצה ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האותות בפועל להכות ולא בדברים. ולכן כתיב מיד וילך משת בזריזות עכ"ל.

גם מבאר טעם ספירת העומר בפ' אמור וז"ל: ובמדרש הגלוי וספרתם לכם שבע שבתות, זאת הספירה היא לפי שהשי"ת אמר למשה בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים, ולפי שהתורה היתה חביבה עליהם היו סופרים הימים והלילות והעתים אימתי יגיע הזמן, משל לאדם שיש לו להשיג חפץ מחופץ או לישא אשה לסוף חמישים יום, ומרוב תשוקתו הוא מונה הימים והעתים, כך ישראל, ולכן אמרו מצוה למימני יומי ומצוה למימני שבועי (מנחות ס"ו). עכ"ל המדרש (רב פעלים 42).

המדרש הגלוי אינו ידוע לנו אם הוא במציאות כעת.